AUGUSTINUS
Admont, 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25973
Copyright: Admont, Benediktinerstift

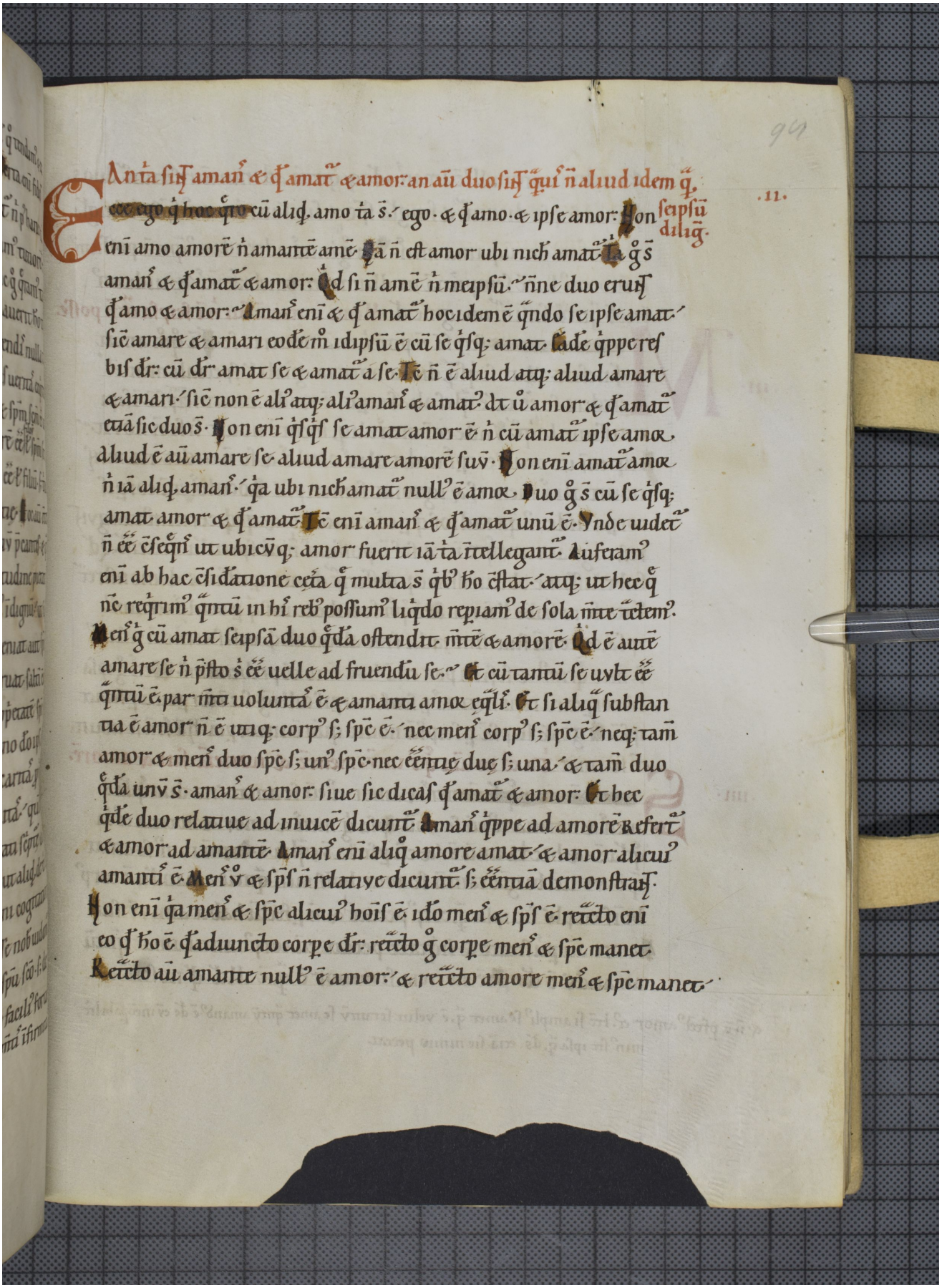

94

.11.

Ant̃a sint̃ amant̃ & q̃ amat̃ & amor: an aliꝫ duo sint̃ qui ñ aliud idem q̃.
ecce ego q̃ hoc q̃ro cũ aliq. amo ta s̃. ego. & q̃ amo. & ipse amor: Non
enim amo amore n̄ amante amẽ. q̃a ñ est amor ubi nich amat̃. Ita g̃ s̃
amant̃ & q̃ amat̃ & amor: Sed si ñ amẽ n̄ meipsũ. nne duo erint̃
q̃ amo & amor. Amant̃ enim & q̃ amat̃ hoc idem ẽ q̃ndo se ipse amat̃
sic̃ amare & amari eodem m̄ idipsũ ẽ cũ se q̃sq; amat. Sade q̃ppe res
bis dr: cũ dr amat se & amat̃ a se. Tc ñ ẽ aliud atq; aliud amare
& amari. sic̃ non ẽ ali atq; ali amant̃ & amat dr ũ amor & q̃ amat̃
etiã sic duo s̃. Non enim q̃s q̃s se amat amor ẽ n̄ cũ amat̃ ipse amor
aliud ẽ aũ amare se aliud amare amorẽ suũ. Non enim amat̃ amor
n̄ iã aliq. amant̃. q̃a ubi nich amat̃ null ẽ amor. Duo g̃ s̃ cũ se q̃sq;
amat amor & q̃ amat̃. Tc enim amant̃ & q̃ amat̃ unũ ẽ. Vnde uidet̃
ñ ee̅ ẽ seq̃nt̃ ut ubicũq; amor fuerit iã ta intellegant̃. Auferam
enim ab hac ẽsidatione cẽta q̃ multa s̃ q̃b ho ẽstat. atq; ut hec q̃
ne req̃rim q̃ntũ in hi reb possum liq̃do repiam de sola mte uetem.
Meni g̃ cũ amat seipsã duo q̃dã ostendit mtẽ & amorẽ. Sed ẽ autẽ
amare se n̄ pfto s̃ ee̅ uelle ad fruendũ se. Et cũ tantũ se uult ee̅
q̃ntũ ẽ par mti uoluntã ẽ & amanti amor eq̃lis. Et si aliq̃ substan
tia ẽ amor ñ ẽ utq; corp s; spẽ ẽ. nec meni corp s; spẽ ẽ. neq; tam
amor & meni duo spẽ s; uni spẽ. nec ee̅ntiae duae s; una. & tam duo
q̃dã unũ s̃. amant̃ & amor: siue sic dicas q̃ amat̃ & amor: Et hec
q̃dẽ duo relatiue ad invicẽ dicunt̃. Amant̃ q̃ppe ad amorẽ refert̃
& amor ad amantẽ. Amant̃ enim aliq̃ amore amat. & amor alicui
amanti ẽ. Meni v & spi ñ relative dicunt̃ s; ee̅ntiã demonstrant̃.
Non enim q̃a meni & spẽ alicui hoi ẽ. ido meni & spi ẽ. rectio enim
eo q̃ ho ẽ q̃ adiuncto corpe dr: rectio g̃ corpe meni & spẽ manet.
Rectio aũ amante null ẽ amor. & rectio amore meni & spẽ manet.